

ויקרא (א-ב)

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם **אדם** כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם:

מדרש תנחומא פרשת ויקרא (סימן ח)

אדם כי יקריב מכם קרבן, למה אמר אדם ולא אמר איש, יצא לומר כי יחמא האדם כמו אדם הראשון שהתחיל...

ויקרא (פרק י)

(ח) וידבר ה' אל אהרן לאמר:

(ט) **יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו** חקת עולם לדרתיכם:

(י) **ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור:**

(יא) **ולהורות את בני ישראל את כל החקים אשר דבר ה' אליהם ביד משה:** פ

ויקרא (פרק יא)

(א) וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר אלהם:

(ב) **דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ:**

(מו) **זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ:**

(מז) **להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל:** פ

מדרש תנחומא פרשת שמיני (סימן ח)

א"ר יהודה בן פדיה מו יגלה עפר מעיניך אדם הראשון שאתה לא יכול לעמוד בנסיותך אפילו שעה אחת והרי בנך משמרין כל המצות שנתנו להם ועומדין בהן אחד מהם עומד ונוטע מעדר מנכש מזמר שורה ומשקה ורואה פירות נטיעות מבכרות וקופץ ידו ואינו מועם מהם לקיים מה שנאמר שלש שנים יהיה לכם וגו' ואדם הראשון נאמר לו מזה אכול ומזה לא תאכל ולא יכול לעמוד בצוויו אפילו שעה אחת אלא כמו שנאמר ותתן גם לאישה עמה ויאכל, ובנך נצטוו את זה תאכלו ואת זה לא תאכלו, וביותר כשיבא אדם מישראל ליקח בהמה שה או עז או כבש שוחט ומפשיט ומכניס ידו ובודק הריאה ונמצא טריפה מניחו ואינו אוכל, הוי אומר כל אמרת ה' צרופה וגו', לפיכך לא נצטוו אדם הראשון לפי שגלוי וידוע לפניו שאינו יכול לשמור מצות הרבה שהרי מצוה אחת נצטווה ולא עמד בה אבל ישראל כמה מצות נתן להם הקב"ה והם משמרין לפיכך הרבה להם תורה ומצות ואמר להם את זה תאכלו ואת זה לא תאכלו:

בראשית (פרק ח)

(כ) ויבן נח מזבחה לה' ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח:

(כא) וירח ה' את ריח הגניחה ויאמר ה' אל לבו לא אספך לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אספך עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי:

בראשית (פרק ט)

(ב) ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו:

(ג) כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל:

(ד) אך בשר בנפש דמו לא תאכלו:

(יח) ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחס ויפת וחס הוא אבי כנען:

(יט) שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ:

(כ) ויחל נח איש האדמה ויטע כרם:

(כא) וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה:

(כו) ויאמר ברוך ה' אלקי שם ויהי כנען עבד למו:

(כז) יפת אלקים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו:

<p style="text-align: center;"><u>בראשית (פרק יב)</u></p> <p>(ז) וירא ה' אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבחה לה' הנראה אליו: (ח) ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבחה לה' ויקרא בשם ה':</p> <p style="text-align: center;"><u>בראשית (פרק יח)</u></p> <p>(ז) ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו:</p>	<p style="text-align: center;"><u>ויקרא (פרק ט)</u></p> <p>(א) ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל:</p> <p>(ב) ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני ה':</p> <p>(ג) ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה:</p> <p>(ד) ושור ואיל לשלמים לזבח לפני ה' ומנחה בלולה בשמן כי היום ה' נראה אליכם:</p>
<p>מדרש תנחומא (ורשא) פרשת וירא סימן ו</p> <p>א"ר יצחק נאמר במילה עבודה ונאמר בקרבנות עבודה מה עבודה האמורה בקרבנות דמים אף עבודה האמורה במילה דמים למה זרע יעבדנו כיון שאדם ממיץ מפה אחת של דם היא חביבה לפני הקב"ה בקרבנות לפיכך נגלה הקב"ה על אברהם כשנאל כשם שנגלה בקרבנות שנא' (ויקרא ט) שור ואיל לשלמים לזבח וגו' כי היום ה' נראה אליכם.</p>	

<p style="text-align: center;"><u>ויקרא (פרק טז)</u></p> <p>(א) וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני ה' וימתו:</p>	<p style="text-align: center;"><u>ויקרא (פרק ט)</u></p> <p>(כג) ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד ה' אל כל העם:</p> <p>(כד) ותצא אש מלפני ה' ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירגו ויפלו על פניהם:</p> <p style="text-align: center;"><u>ויקרא (פרק י)</u></p> <p>(א) ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקרבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם:</p> <p>(ב) ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימתו לפני ה':</p>
<p>(ט:א) ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל:</p> <p>(יב:ג) וביום השמיני ימול בשר ערלתו:</p> <p>(יד:י) וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה וגו':</p> <p>(יד:כג) והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני ה':</p> <p>(טו:יד) וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני ה' אל פתח אהל מועד וגו':</p> <p>(טו:כט) וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד:</p> <p style="text-align: center;"><u>בריתות (ח):</u></p> <p>... ואלו הן מחוסרי כפרה: הוב, והובה, והוולדת, והמצורע...</p>	

<p style="text-align: center;"><u>ויקרא (פרק יב)</u></p>	<p>(א) וידבר ה' אל משה לאמר:</p> <p>(ב) דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא:</p> <p>(ג) וביום השמיני ימול בשר ערלתו:</p>
--	--

<p style="text-align: center;"><u>רש"י ויקרא פרק י</u></p> <p>(ג) הוא אשר דבר וגו' - היכן דבר ומועדתי שמה לפני ישראל ונקדש צכודי (שמות כט מג). אל תקרי צכודי אלא צמכודי. אמר לו משה לאהרן אהרן אחי יודע הייתי שיתקדש הבית צמיודעיו של מקום והייתי סבור או צי או צך, עכשיו רואה אני שסך גדולים ממני וממך:</p>	
--	--

<p style="text-align: center;"><u>בראשית (פרק לא)</u></p> <p>(מג) ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנתי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו:</p> <p>(נג) אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק:</p> <p>(נד) ויזבחה יעקב זבחה בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר:</p>	<p style="text-align: center;"><u>ויקרא (פרק טז)</u></p> <p>(ז) ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני ה' פתח אהל מועד:</p> <p>(ח) ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל:</p>
---	--